

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

VII. Aßignat nefarius homo malum suorum scelerum Deo, vel imposibilia,
vel grauia mandanti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

aduocat. Qui autem eius munere frui negligunt, hanc suam cætitatem sibi ip[s]is imputent, cum enim omnibus patet, & à nemine prohibetur, perditi quidam & nequam homines, propria duntaxat malitia ingredi recusant. Tibi, peccator, dictum.

CAPVT VII.

Assignat nefarius homo malum suo
rum scelerum Deo, vel imposi-
bilia, vel grauia man-
danti.

Mpiè; neque vel impossibi-
lia, vel grauia homini Deus
imperat; non impossibilia, ut
ipsem et, qui prima & summa
est veritas, his verbis testatur:
Mandatum hoc, quod ego præcipio Deut 30.
tibi hodie, non supra te est, neque II.
procul possum, nec in cœlo situm, ut
possit dicere: quis nostrū valet ad cœ-
lum ascendere, ut deferat illud ad nos,
& audiamus, atq[ue] opere compleamus?

K 4 neg

200 Degrauitate pecc. mort.

neq; trans mare positum , vt causeri
et dicas: quis ex nobis poterit transfr-
tare mare, et illud ad nos usq; deferre,
ut possimus audire , et facere quo
præceptū est? sed iuxta te est sermo val-
de, in ore tuo, et in corde tuo, ut facias

Ezech. c. illum. His item: spiritum meum pr-
nam in medio vestri, et faciam ut in
præceptis meis ambuletis, et iudicis
mea custodiatis. Id ipsum docent

De nat. & Sancti Patres, D. Augustinus: Fir-
mitatem creditur Deum in istū et he-
num impossibilia nō potuisse præcipere.

Et: Deus impossibilia, non iubet, sed
iubendo monet, et quod facere possum
et petere quod non possum, et adiunat
ut possis. D. Hieronymus: Deus pos-
sibilita mandauit: hoc nulli dubium

est, impossibilia non præcepit, sed perfe-
fecta. Origenes mulieribus eos
comparat , qui dicunt se Dei
mandata non posse seruare. S.
Basilius: Impium est dicere impossi-
bilia esse præcepta. S. Chrysosto-
mus:

Hom. 9.

en los.

Orat. in

Attende

ribi.

Hom. 8.

de pæn.

causari
transfr.
deferre,
re quod
mo val-
t facias
eum po-
m ut in
iudicis
locent
s: Fir-
et bpe
cipere,
bet, sed
e possi-
diuina
eus pos-
ubuum
l perfe-
s eos
e Dei
re, S.
n possi-
osto-
mus:

mus: Nequaquam Dominum accu-
ses, haud mandat impossibilia, multi,
& ipsa superant præcepta. Quod fa-
ctum etiam est, haud dubio fieri
potuit, seruata autem fuisse man-
data, sequentia docent exempla.
De se Sanctus Propheta Dauid.

sic loquitur: *Viam mandatorum ps. 118. 32.*
tuorū cucurri, cùm dilatasti cormeum.
Et quando testimonium eius pro-
prium suspectum videri potest,
cōfirmatur alio Dei locupletissi-
mo & certissimo; nō fuit, inquit,
sicut seruus meus Dauid, qui custodi- *3. Reg. 14. 8*
me mandata mea, & securus est me in
toto corde suo, faciens quod placitum esset
in conspectu meo. De Iosue ita ha-
betur: *Sicut præceperat Dominus cap. 11. 15.*

Moysi seruo suo; ita præcepit Moyses
Iosue, & ille uniuersa compleuit, non
præteriit de uniuersis mandatis, ne
*unum quidem verbum, quod iussi-
rat Dominus Moysi.* *De Zacha-* *Lue 1. 6.*
ria & vxore eius Elisabetha sic

K 5 legi-

202 De gravitate pec. mort.

legitur: Erant iusti ambo incedentes
in omnibus mandatis & iustificati-
onibus Domini sine querela. De Apo-

l. 17. 6. stolis Christus: Tui erant, & mi-
hi eos dedisti, & sermonem tuum
seruauerunt. Per plures alios ad
illis eadē seruasse mandata cer-
tum & indubitatum est; alias
frustra pro illis, vt & alijs, mor-
tuus esset Christus; mortuus e-
nim est Christus, vt legis iustifi-
catio impleretur. Nullum eti-
am illi peccatum adniissent;
peccatum enim est prævarica-
tio legis, quæ esse nequit, vt
illa vitari non potest. Claudio
hunc locum: Christus Domi-
nus, vt Deus, & vt homo cru-
delior & stolidior esset quovis
Tyranno, si impossibilia pra-
cepisset. Grauia rursus Deus
non imperat, cùm Christo te-
ste, iugum eius sit suave, & onu-
leve. Et D. Ioannes: mandato cui

Rom. 8. 4.

Mat. 11. 29.
L. 1. 5. 3.

grauia esse diserte neget. Comprobant id Dei sancti, quibus, cum
vate regio, iudicia Domini vera ps:18.32.
sunt, & iustificata in semetipsis, de-
siderabilia super aurum & argentum
lapidemq; pretiosum, & dulciora su-
permel & fauū. Grauitas, si quæ
illis inest, eo, quia pauca sunt,
tollitur: quòd item à Deo infi-
nitæ maiestatis data sunt; quòd
ad ea implenda homini gratia
& auxilium datur; quòd præ-
mium obseruantibus ea ma-
gnum nimis datur; quòd tan-
dem æternum in inferno sup-
plicium eos manet, qui illa non
exhauriunt. Considera pecca-
tor, qui laborem fingis in præcepto,
& non nisi pondera & sarcinas
peccatorum somnias, quid D. serm.22.
Augustinus de præceptis eorū- de uerb.
que obseruatione sentiat; Verba Apoſ.
eius hæc sunt: *Hæc sarcina, quæ
esse putatur, non est pondus onerati,*

K 6 sed

sed alae volaturi; habent enim o
aves pennarum suarum sarcinas por
tant illas in terra, portantur ab illis
in cœlo. Si id non credis, adhæret tibi
sedes iniquitatis; si credis, & non ser
uas tamen, scito onus Diaboli infinitus
partibus grauius esse; minimus enim
digitus grossior est dorso patris (Dicitur)
Ille posuit, iudicio tuo peruerso, iugum
graue, hic addit super iugum tu
um; ille cecidit te flagellis, hic cades
scorpionibus in saeculorum saecula.

CAPUT VIII.

Homo scelere cooperatus propter ea Dicitur
flagitorum suorum authorem fa
cit, quod illorum diffe
rat ultionem.

FAlsum sumit, & concludit
Falsum sumit; poena enim
& suppicio Deus in hac eitam
vita peccatores afficit; vnde e
sim tanta rerum omnium igno
ranciam.